

PROPOSTA QUE ELEVA EL RECTOR AL CONSELL DE GOVERN PER A LA CONCESSIÓ DEL LLORER D'OR

. PROPOSTA

La Universitat d'Alacant concedirà el Llorer d'Or a persones o institucions d'excel·lent prestigi nacional o internacional en el camp de les ciències, de les lletres, de la investigació científica, de la docència, de la creació artística, de l'esport i de la solidaritat.

D'acord amb el que disposa el REGLAMENT DE SÍMBOLS, DISTINCIONS HONORÍFIQUES I PRECEDÈNCIES DE LA UNIVERSITAT D'ALACANT, el rector proposa la concessió del Llorer d'Or a **Sol Picó Monllor**.

II. EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Coreògrafa i ballarina establida a Barcelona, Sol Picó és coneixedora profunda de la dansa contemporània, disciplina que es pot sentir intensament al llarg del treball coreogràfic d'aquesta. Va formar la seua primera companyia Danza Robadura l'any 1988, però és amb la companyia que porta el seu nom, la Sol Picó Compañía de Danza creada l'any 1993, amb la qual ha desenvolupat el seu personalíssim segell. Un segell que es fa notar tant en el llenguatge creatiu i interpretatiu com en el nom de les obres.

Razona la vaca (1995), *E.N.D.* (Esto No Danza, 1998), *D.V.A* (Dudoso Valor Artístico, 1999), *Bésame el cactus* (2001), *La dona manca* o *Barbie Superestar* (2003), *La prima de chita* (2006), *Las Doñas* (2007), *Sirena a la plancha* (2008), *El llac de les mosques* (2009), *Petra, La mujer araña y el putón de la abeja Maya* (2011), *Memorias de una pulga* (2012), *One-hit wonders* (2014) o *We Women* (2015) són alguns exemples i muntatges d'aquesta creadora.

Es va graduar en el Conservatori Óscar Esplá d'Alacant i va completar els estudis en diverses tècniques de dansa contemporània a Barcelona, París i Nova York. Va treballar com a intèrpret i coreògrafa els primers anys de la seua trajectòria amb companyies i creadors diversos com Robouldanse, Rayo Malayo Danza i la companyia d'Arte Total Los Rinos.

El curtmetratge dirigit per Octavio Masia i ella mateixa *El 64, cortometraje de danza en un autobús* i el vídeo-dansa *No Paris* del realitzador Joan Pueyo, en el qual apareix com a ballarina i coreògrafa, completen una carrera en la qual no falten els premis.

Així, alguns dels guardons que té Sol Picó són, entre d'altres, el Premi Nacional de Dansa 2016 en la categoria de creació, el Premi Max de les Arts Escèniques al Millor Espectacle de Dansa, a Millor Coreografia i a Millor Intèrpret de Dansa Femenina per *Bésame el Cactus* els anys 2002 i 2003, pel Millor Espectacle i la Millor Coreografia per *La dona manca...* l'any 2004, al Millor Espectacle per *Sirena a la Plancha*, a la Millor Coreografia per *Paella Mixta* el 2005 i a la Millor Coreografia per *El Llac dels mosques* el 2009, com també el Premi Nacional de Dansa de la Generalitat de Catalunya l'any 2004.

A més, aquesta alcoiana de naixement fa valdre el seu vincle amb aquesta Universitat, un vincle que roman en el temps: participació en diversos cicles culturals, actuacions al Paranimf, performances en el MUA i exposicions com "El Vol del Gat", que fusiona literatura, pintura i dansa al voltant de la novel·la amb el mateix nom.

Per totes aquestes raons, amb la voluntat de recordar a la comunitat universitària la importància de la seua creativitat en la mescla de llenguatges artístics i el compromís de vinculació continu amb la nostra institució, proposem la concessió del Llorer d'Or a Sol Picó.